

ג זבולון לחוף ימים ישכן והוא
לחוף אניות וירכטו על צידן:
ד ישבר חמר גרים רבץ בין
טו המשפטים: וירא מנוח פִי
שכמו לסלול ויהי למס עבד:
ה דן ירין עמו כאחר שבטי
ו ישראל: והידן נחש עלי
דרך שפיקן עלי ארוח הנשך
עקביו סוס ויפל רכבו אחריו:
ו לישועתך קויות יהוה:
ח יגער יעקב: גור גדור יגורע והוא
ו והוא יתן מעדני מלך:
ט נפתלי אלה שלחה
הנתן אמריך ספר:
כ בָּנֵן פְּרַת יוֹסֵף בָּנֵן פְּרַת
עלוי עין בנות צערה עלי
כ שור: וימררוו ורבו וישטמו
ט בעלי חיצים: ותשב באיתן
קשותו ויפז זרעיו ודו מידי
אביר יעקב משם רעה אבן
ט ישראל: מלא אביך ויעזרך
ו את שדי ויברכך ברכת שמיט
מעל ברכת תהום רבצת תחת
ט ברכת שדים ורחם: ברכת
אביך גברך על ברכת הורי
עד תאות גבעת עולם תהין

א אשר יקרא אתכם באחריות
ב הימים: הקבצו ושמעו בני
יעקב ושמי אל-ישראל
ג אביכם: ראוון בכרי אתה
כחיו וראשית אוני יתר שאות
ד יותר עוז: פחו כפאים אל-תוטר
ה עליית משכבי אביך או
חוללת יצועי עליה:
ו שמעון ולו אחים כלוי חמס
ו מכרתיחים: בסודם אל-תבא
נפשי בקהלם אל-תחד בכרי
כ כי באפס הרגו איש וברענן
ו עקרו-שור: אדור אפס כי עוז
ו עברתם כי קשתה אחלקם
ב יעקב ואפיקם בישראל:
ח יהוֹה אתה יודוק אחיך ירדה
ב ערד אביך ישתחוו לך בני
ט אביה: גור אריה יהוֹה מטרוף
בני עליית פרע רבץ כאريا
ו וכלביה מי יקיימו: לא-יסור
שבט מיהוֹה ומתקק מבין
רגליו עד כי-יבא שילה ולו
יא יקהת עמיים: אסרו לגפן עירה
ו לשקה בני אתנו כבש בין
לבשו וברס-ענבים סותה:
ט חכלילו עינים מין ולבן-שנים
מחלב:

ג

הרעאת אתי מעורי עד-היום
ט זהה: המלאך הגאל אתי מפל-
רֶע יברך את-הנערים ויקרא
בכם שמי ושם אבתי אברם
ויצחק וירגנו לרב בקרוב הארץ:
שלייש " וירא יוסף פ-ישית אביו יר-
וימינו על-ראש אפרים וירע
בעיניו ויתמן יר-אביו להסידר
אתה מעל ראש אפרים על-
ט ראש מנשה: ויאמר יוסף אל-
אביו לא-כן אבי כי-זה הבכור
ו שים ימינה על-ראשו: וימאן
אביו ויאמר ירעתני בני ירעתני
גס-הוא יהוֹה-לעם וגס-הוא
יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל
מפניו וזרעו יהיה מלא-הימים:
ט ויברכט ביום ההוא לאמור
בך יברך ישראל לאמר ישמך
אל-הדים לאפרים וכמנשה
ו שם את-אפרים לפניו מנשה:
ט ויאמר ישראל אל-יוסף
הנה אני מת והוא אל-הדים
עמלס והшиб אתכם אל-ארץ
ט אבתיכם: ואני נתתי לך
שכם אחר על-אחיך אשר
לקחתתי מיר האמרי בחרכבי
ו בקשתי:
ט מטה ויקרא יעקב אל-בניו ויאמר ס
האספו ואגירה לכם את